

Lambert Speelman
Pretorialaan 32A-01
3072 EN Rotterdam

Het CAK, afd. Bezwaar en Beroep

Antwoordnummer 91036
2509 VC Den Haag

Rotterdam, 12 juni 2018

Kenmerk:
1120704650

Betreft :
Bezwaarschrift

Burgerservicenummer (BSN):

.. bewindvoerders: een groeimarkt in de schuldenindustrie ...

Geachte heer/mevrouw,

Citaat: “Het staatsrecht in ruime zin betreft de organisatie van de overheid, de bevoegdheden van de verschillende overheidsorganen en de relatie overheid – burgers. Dit ruime staatsrechtbegrip omvat het staatsrecht in enge zin, ook wel aangeduid als het constitutionele recht omdat dit de constitutie dat wil zeggen de inrichting van de staat regelt (al gebruikt men de term constitutie ook wel voor de Grondwet), en bovendien het bestuursrecht. Bestuursrecht ziet op de rechtsnormen betreffende het bestuur dat de overheid uitoefent in de samenleving, de relatie bestuur – burger, alsmede de beschermingsmogelijkheden voor de burgers tegen onjuist geachte bestuurshandelingen.”

Bovenstaand citaat is afkomstig uit *‘Inleiding tot het staatsrecht en bestuursrecht’*, hoofdstuk 1 *‘Staats- en bestuursrecht in historisch perspectief.’* In § 1.1.2 *Bronnen van het bestuursrecht* staat “Bij de behandeling van de bronnen van het bestuursrecht is het van belang erop te wijzen, dat niet alleen de scheiding tussen bestuursrecht en staatsrecht moeilijk te trekken valt, maar ook dat het privaatrecht en het strafrecht tot op zekere hoogte verweven zijn met het bestuursrecht. In de bijzondere bestuurswetten worden op overtreding van de gestelde normen vaak strafrechtelijke sancties als geldboetes gesteld, zodat het strafrecht een ondersteunende functie voor het bestuursrecht vervult. Het privaatrecht speelt bijvoorbeeld een belangrijke rol bij de rechtsbescherming tegen de overheid, in het geval er tegen een bepaalde bestuurshandeling geen beroep open staat op een administratieve rechter, want dan kan men bij de burgerlijke rechter terecht.”

In Rotterdam lopen vrouwen rond met ijzer tekort e.a. doordat zij geen budget meer hebben voor gezond voedsel. Ook in de opvang bij Het leger des Heils mankeert het bij de voeding aan de belangrijke voedingsstoffen, hetgeen ook van invloed is op de orgaanfuncties met alle gevolgen van dien zowel fysiek als geestelijk. Ook mannen hebben de nodige kwalen.

In Nederland is het klaarblijkelijk belangrijker dat ik de ziekenfondspremie betaal dan dat ik een gezonde levensstijl zou genieten - preventieve zorg. Het is belangrijker dat de wethouder die promoveert tot minister dure schoenen heeft om representatief op het armoedeplatform in de Burgerzaal van het gemeentehuis te Rotterdam te verschuinen dan om gehoor te geven aan de arme en verdrukte burger. Zo ook wordt in *Staatkunde Nederland in drievoud* de volgende opvatting gepresenteerd die de lezer (staatsbeoefenaar) in staat moet stellen de essentiële vraagstukken te

analyseren in de relatie tussen staat en samenleving: “Kortom, op termijn zouden ruimhartige verzorgingsstaten hun eigen economische basis ondermijnen.”

In Rotterdam gaan kinderen met een lege maag naar school. Burgemeester A. Aboutaleb die met knorrende buik wakker werd in Marokko vindt de Ramadan goed, kun je voelen hoe het is. Nederlandse jongeren wiens voorgeslacht al generaties in Rotterdam wonen en die zwaar ook gevaarlijk werk in de havens doen mogen weten hoe het is om met lege maag naar school te gaan en ontheemd te worden. De problematiek is in de afgelopen 8 jaar ten tijde dat Hugo de Jonge wethouder is geweest en de 9 jaar dat A. Aboutaleb burgemeester is verdubbeld. Heren politici die zich kandidaat hebben gesteld voor een bijzondere functie in Den Haag begrijpen niet hoe dit tot stand komt. De volgende *onjuist geachte bestuurshandeling* staat de bevolking te wachten doordat er nauwelijks nog gezag wordt uitgeoefend, maar doordat de uitvoerende macht berust op *kracht, illegaliteit en repressie*. Mij en mijn zus ontgaat het niet dat de volgende familiedrama zich voltrekt doordat iemand de hoogstpersoonlijke keuze van zelfdoding maakt. Wij hebben het zondag 11 juni j.l. tijdens de familiereünie gezegd en een uur of 3 later terwijl ik met mijn dochter op terugreis ben met de trein naar Rotterdam horen wij dat er wederom sprake is van ‘aanrijding met persoon’.

Indien u het nodig acht burgers die de lasten niet (meer) kunnen dragen de *bestuursrechtelijke* maatregel op te leggen met de verwachting dat zij dit gemakkelijker dragen en dat het daarmee een hemels gewest wordt voor dit huishouden, dan bent u niet alleen blind, maar ook ongevoelig, net als de burgemeester en de minister.

“Voor de staatsbeoefenaar is het nodig het bestaan en de inhoud van dat ongeschreven staatsrecht te kennen. Het is dus ook een bron van staatsrecht.” – Belinfante en De Reede

De ongeschreven regels van het staatsrecht en het bestuursrecht, maar ook de erkenning van de heerschappij van het recht. De betekenis van *rechtsstaat* is dat niemand zich aan het recht kan onttrekken, ook de overheid niet. De bedoeling hiervan is dat in het maatschappelijk verkeer onderling vertrouwen mogelijk wordt.

Klaarblijkelijk denkt de Nederlandse overheid een last van € 100.000 per huishouden neer te leggen om zelf de budgetten niet te overschrijden. Door deze bestuurshandelingen maakt ‘men’ het dus mogelijk dat Nederland binnen de Europese norm voor het begrotingstekort blijft. Inmiddels is 1 op 10 huishoudens (ernstig) gedupeerd en geschaad door deze en andere bestuurshandelingen.

Bestuursrechtelijke premies van tientallen procenten zijn inmiddels gebruikelijk en zo vordert ook het ministerie van Justitie en Veiligheid boven op de belasting (solidariteitsbeginsel). Uitvoeringsinstanties zoals het CAK waarover het ministerie van Volksgezondheid, Sport en Cultuur sinds 2015 meer zeggenschap heeft en dat duidt op verdere afbraak van de democratie en aantoon dat Nederland zich niet houdt aan het gelijkwaardigheidsbeginsel (naleving op het onderhouden van de kwaliteit van de democratische rechtsstaat Nederland) helpen de overheid bij deze handelswijze de bevolking uit te buiten. Praktijken die in dit verband gezien dus ook nog eens illegaal zijn.

Ik heb bezwaar tegen deze vorm van ‘rechtshandhaving’ ofwel *misbruik en oneigenlijk* gebruik. Het gaat hierbij om een miljoenen-, waarschijnlijk om een miljardenzwandel (mogelijk 8 miljard). Het is bedrog, fraude, van een niet geringe omvang. Al in 1893 liet Durkheim hoezeer zelfs een hoogstpersoonlijke beslissing als zelfdoding mede bepaald wordt door bepaalde *structuurkenmerken*, zoals de economische situatie of het gebrek aan politieke stabiliteit. Hetzelfde blijkt ook te gelden voor onder andere partnerkeuze, echtscheidingen en kindertal. En hetzelfde geldt voor ‘cultuur’.

“Gegeven de betekenis van democratische rechtsstaat kan een aantal basisregels van de staat worden onderscheiden, zowel voor de structuur, als ook voor het functioneren van de staat.” – *Staatkunde, Nederland in drievoud*

De regels die een uitwerking zijn van het algemene beginsel - en tot stand gekomen na de Grondwetswijziging van 1983 - zijn nooit toegepast. Maatregelen de verzorgingsstaat om te vormen waren een directe aantasting van het gezag en de individuele vrijheid die de burger heeft, ook het ouderlijk gezag. Er wordt nu wel geroepen dat het gezag van zowel de Tweede Kamer als van premier Mark Rutte is aangetast, maar die van de burger zoals deze vader heeft ervaren is al geruime tijd afhankelijk van willekeur.

Een gebrek aan functioneel bestuur en een versterking van *onjuist geachte bestuurshandelingen* drijft de samenleving maar ook de staat zelf (verder) de afgrond in. “Voorlichting loopt mee tot het ravijn” is een gegeven dat jongeren niet ontgaat, zeker de kwetsbare groep.

Kan ik bij de burgerlijke rechter terecht? Met oplopende schulden die inmiddels door besluitvorming van de wetgever, de rechterlijke macht en middels bestuursrechtelijke premies op zijn gelopen tot een bedrag van ca. € 45.000 (het jaarinkomen dat ik in 2015 voor het laatst genoot en waar ik geen zicht meer op heb) ligt het *bestaansrecht* zelfs buiten het bereik omdat de burger deze kennelijk slechts tegen betaling kan verkrijgen en zich derhalve als slaaf zou moeten verkopen of anders staatseigendom is. De staatsbeoefenaar beslist klaarblijkelijk en beschikt over mijn lichaam, niet ik.

Mijn verzoek: Per direct de eisen laten vallen en met deze brief naar de verantwoordelijke minister te gaan ten einde dat andere afspraken en regelingen worden getroffen ten einde dat wij wederom van een *democratische rechtsstaat* kunnen spreken en dat individuele vrijheid wordt gegarandeerd.

In afwachting van uw beslissing,

Hoogachtend,

Lambert Speelman